

Владика Теодосије: Господ, милостив и пун љубави, враћа достојанство сваком заблуделом човеку

У име Оца и Сина и Светога Духа! По благослову Његове Светости нашег Патријарха, у ову недељу по Богојављењу припала ми је част да вам се обратимо, браћо и сестре, драга децо, речју светог Јеванђеља.

Сваки Христов празник има своје предпразништво, дан када се слави, а има и попразништво. У предпразништву Света Црква нас припрема за велики догађај, празник Христов. Припрема нас молитвено, али и постом. Тако пред празник Богојављења постили смо један дан, а пред празник Божић, пред празник Васкрсења, постимо више недеља да бисмо што спремнији ушли у радост празника Господњег. И сам празник Христов не празнује се само један дан, него више дана. Певамо тропар, химне Господу, да би та наша радост трајала, јер треба да смо сви у Господу и једно са Господом.

У данашњем светом Јеванђељу, које се чита у попразништву, каже се да је Господ наш Исус Христос, када је чуо да је Јован предат цару Ироду Четворовласнику, напустио Јудеју и отишао у северне крајеве, у незнабожачку Галилеју. Свети Пророк и Претеча Јован је речима изобличавао преступника, цара Ирода, који је учинио велики грех – преотео је жену свог брата Филипа, а исто тако га је изобличавао и за многе друге његове преступе. Реч Светог Јована била је реч онога који вапије у пустињи, који ревнује за истину, за Господа, Спаситеља нашег. Господ се, дакле, повукао у крајеве галилејске, напустивши Назарет, где је провео највећи део свог живота. Отишао је у приморске крајеве галилејског мора, у град Капернаум, а то је земља Завулонова и Нефталимова, Галилеја која се налази западно од реке Јордана, према мору, где су живели они Израиљаци који су се помешали са незнабошцима, који нису стриктно држали Мојсијев закон и који су били презрени од Јудејаца. Господ је отишао међу њих, јер је на другом месту рекао да је он дошао ради грешника, да њих приведе познању и покајању, а не оне који су себе сматрали праведним, који су испуњавали закон Мојсијев.

Управо на том месту се испунило пророштво пророка Исаије, пророка који је наговештавао долазак Месије, Спаситеља, који се има родити од девојке, Пречисте Дјеве Марије. И у том пророштву каже се да ће они који седе у тами видети светлост, ону духовну светлост, за нас важнију од ове сунчане светлости. То је због тога што су после пада у рају наших прародитеља, Адама и Еве, њихово срце и ум, били потамњени и њих је грех одвојио од Бога. И сваки грех који учинимо удаљује нас и одваја од Извора живота, од Господа нашег. И управо ту, на том месту, Господ почиње спасоносну проповед речима: Покајте се, јер се приближило Царство Небеско. Те речи је говорио и Пророк и Претеча Јован на реци Јордану. Сва проповед може се свести у тих неколико речи; све оно што је потребно да човек чује, да учини, да сатвори, то је покајање.

Реч покајање значи преумљење – промену не само наших мисли и расположења, него промену живота. Покајање је почетак нашег спасења, темељ свега што човек духовно гради у овом животу. Покајање је потребно свакоме да би се приближио Господу, да би се вратио са странпутице на прави пут, да би се вратио Оцу своме Небескоме, да би се вратио Очевој Дому. Сећамо се само приче о блудном сину, када је онај млађи син узео део наследства па отишао у далеку земљу удаљивши се од дома оца свога. Али видевши у каквом је стању, безизлазном стању, његовог срца се доткла спасоносна мисао покајања. И он, смиревши се потпуно, кренуо је да се врати очевом дому, оцу своме, али не да буде поново његов син, већ да му буде најамник. Тако свако ко доживи покајање, после греха, после свега што му се у животу десило, жели да се врати очевом дому, макар био најамник, али само да буде поред оца, у његовом дому. Тако сваки покајник прилази скрушено, смирено Господу, али Господ милостиви, пун љубави, Он му враћа достојанство које је изгубио, као отац што је вратио достојанство заблуделом сину.

Управо је то је највећи дар који је Господ дао нама људима, браћо и сестре, да имамо у себи ту силу која је већа од било које револуције која може да се деси у човечанству и у човеку, силу која може да потпуно промени живот човека, а то јесте да оставимо таму, да оставимо грех и да заволимо светлост Божју и да се поново вратимо близу Оца свога, Очевој Дому. Тим речима Господ се обратио Израиљцима, тим речима Он их позива у нову стварност, у нови Живот, јер каже: Таквих је Царство Небеско, Царство Божје. Царство Божје јесте оно духовно Царство – то је Црква. Човек грешник треба да се покаје, да се врати Цркви – заједници светих у Господу, где се једино можемо

спасити. Зато нас ово свето Јеванђеље поучава том догађају после Богојављења, када је Свети Јован био предат у тамницу, а касније убијен, када му је одсечена глава и на тањиру донета пред цара Ирода. Он је Претеча Господњи у свему па и у страдању. Зато се Свети Јован, Пророк и Претеча, слави одмах по Богојављењу, он који је најдостојнији од свих рођених од жене. Он се слави свуда, по целој васељени и у нашем роду. Свети Пророк, Претеча и Крститељ је и крсна слава нашег Патријарха, он му је заштитник, други анђео чувар на његовом путу и у његовом делу.

И ево данас у недељу, на други дан празника Светог Јована, сабрали смо се у овом дивном храму, јер, као што рекох, празник се не слави само један дан. Али данас, поред свих нас овде сабраних, присутна су и деца са Косова и Метохије, из Ораховца, из Гораждевца, али и деца из Вуковара, из тих крајева где нема довољно слободе и где деца нису тако безбрижна као овде у престоном граду. Љубав нашег Патријарха је учинила да деца данас овде буду присутна, заједно са њим. А с ким би он био данас ако не са децом, јер се и Господ радовао деци и рекао је да не бране деци да Му прилазе, јер таквих је Царство Небеско. И на другом месту Господ каже: Док не будете као ово дете, безазлени, простодушни, пуни љубави и праштања, не можете ући у Царство Небеско, не можете наследити она вечна блага и добра која сам вам припремио. И по много чему можемо се научити од деце и учимо се. Ето, такав је данашњи дан, данашњи празник, када се радујемо Господу нашем, када се радујемо Богу који нам се јавио на реци Јордану и објавио свима нама спасење.

Нека је благословен Бог који хоће да се сви људи спасу. Његова милост и љубав нас све греје и обасјава, само треба ми да се окренемо ка Њему, да хоћемо Господа и спасење. Од нас зависи, а Господ се свима несебично даје. Нека је благословено Његово Свето Име, Оца и Сина и Светога Духа, кроза сва времена и сву вечност. Амин.

spc.rs